

РЕШЕНИЕ

№ 5699

гр. София, 21.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **6089** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Б. Г. Й. чрез процесуалния му представител адв. К., против решение от 05.09.2019г. на Софийски районен съд, (СРС) постановено по н.а.х.д. № 7015 по описа на СРС за 2019г., с което е потвърдено наказателно постановление № 19-4332-004404 от 15.03.2019г., издадено от началника на сектор към отдел Пътна полиция при СДВР, с което за нарушение на чл.174 ал.3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) му е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

Касаторът оспорва решението на районния съд като незаконосъобразно и моли за отмяната му поради това, че не е бил призван надлежно при разглеждане на делото, което съществено е ограничило правото му на защита.

Ответникът по касация, редовно призван, не се представлява в съдебно заседание и не представя отговор на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, в настоящия касационен състав, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея

касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество, е основателна.

Б. Г. Й. е обжалвал пред районния съд наказателно постановление (НП) № 19-4332-004404 от 15.03.2019г., издадено от началника на сектор към отдел Пътна полиция при СДВР, с което за нарушение на чл.174 ал.3 от Закона за движени по пътищата (ЗДвП) му е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца. В жалбата е посочил като постоянен адрес [населено място],[жк], [улица]. Същият адрес фигурира и в издаденото наказателно постановление и в талон за медицинско изследване, и в писмено възражението срещу АУАН.

Съгласно разпоредбата на чл.61, ал.1 от ЗАНН, при разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалите обезщетение и учреждението или организацията, чийто орган е издал наказателното постановление, както и допуснатите от съда свидетели. В случая, районният съд е насрочил делото за разглеждане в едно открито съдебно заседание, като не става ясно дали е изпратил призовка за страната-жалбоподател на посочения в жалбата постоянен адрес, а именно: [населено място],[жк], [улица]. Призовката се е върнала в цялост с отбелязване: „... на ул. „Черешова градина № 1 се намира вилен имот, който е изоставен. По информация на обитател от №7 С. К. и обитател на №6 В. К. на адреса никой не живее и не са виждали да се посещава от обитатели”. Призовката на лист 14, макар и да удостоверява търсене и ненамиране на адресата си, е изпратена на адрес в [населено място] на [улица], без отбелязване в кой квартал се намира същата. От представената пред съда справка е видно, че адрес с посочената улица има както в кв. П., така и в кв. Горна баня. В случая е била изпратена една единствена призовка, но липсва удостоверяване на факта, че същата е изпратена на посочения в жалбата точен адрес. Съдът е отразил в протокола от съдебното заседание, че жалбоподателят не се явява, но не е отложил разглеждането на делото и не е разпоредил изпращането на друга призовка на посочения от жалбоподателя настоящ адрес в [населено място],[жк], [улица], а е дал ход на делото, приключил е събирането на доказателствата, счел е делото за изяснено от фактическа страна, дал е ход по същество, обявил го е за решаване и с решението си е потвърдил издаденото наказателно постановление.

Не е направен опит страната да бъде открита и призована на другия наличен по делото адрес на жалбоподателя, посочен в АУАН.

Не на последно място следва да се има предвид, че разпоредбата на чл.178, ал.8 от НПК допуска в бързи случаи призоваването да става и по телефона, телекса или факса, като призоваването по телефона или факса се удостоверява писмено от длъжностното лице, което го е извършило. В случая обаче такива доказателства по делото липсват.

Настоящият касационен състав намира, че в случая районният съд незаконосъобразно е приложил нормата на чл.61, ал.2 от ЗАНН. Съдът е следвало да не дава ход на делото и да разпореди повторно призоваване на жалбоподателя на посочения от него в жалбата настоящ адрес за призоваване. Разглеждането на делото в едно съдебно

заседание, въпреки нередовно проведената процедура по призоваване на административнонаказаното лице, е лишило касатора от възможността да участва в процеса пред районния съд, да ангажира доказателства и да докаже твърденията си. Основателно е възражението на касатора, че е нарушено правото му на защита в съдебния процес, като спорът е разгледан без страната да може да защити интересите си. Първоинстанционният съд е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила – касационно отменително основание по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 от НПК, което не може да бъде изправено от настоящата касационна инстанция. Предвид разпоредбите на чл.221, ал.2 и чл.222, ал.2, т.1 от АПК, решението следва да бъде отменено и делото - върнато на същия съд за ново разглеждане от друг съдебен състав, който следва да отстрани допуснатото процесуално нарушение и да призове редовно жалбоподателя на посочения в жалбата адрес в кв. П..

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. второ от АПК, във вр. с чл.222, ал.2, т.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр. II-ро от ЗАНН, Административен съд – София град, XXII административен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 05.09.2019г. на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 7015 по описа на СРС за 2019г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: